

Karl Marx (1818-1883) sleutelde zijn hele leven aan een eigen filosofisch project, maar liet geen coherent theoretisch systeem na – marxisme in die zin is een uitvinding van latere generaties. In de jaren rond 1845 keerde Marx zich nadrukkelijk af van Hegel, door wiens filosofie hij was gevormd. In dialoog en deels polemiserend met jong-hegelianen als Ludwig Feuerbach ging Marx op zoek naar de materiële, politiek-economische voedingsbodem voor de hegeliaanse ideeën van staat, recht en moraal.

Een belangrijke stap in de ontwikkeling van zijn denken vormt de in 1844 gepubliceerde 'inleiding' tot zijn geplande kritiek op Hegels rechtsfilosofie. Eind jaren vijftig verwerkte Marx zijn ervaringen en gedachten in een tweede ontwerp van zijn maatschappijtheorie, de 'inleiding' uit 1857 voor de manuscript gebleven *Grundrisse der Kritik der politischen Ökonomie*. In 1859 volgde het 'Voorwoord' bij *Zur Kritik der politischen Ökonomie*, waarin hij kort zijn intellectuele ontwikkeling samenvatte en bondig de leidraad bij zijn studies formuleerde.

Deze basisteksten van Karl Marx' denken worden hier gepresenteerd in vertalingen naar de zorgvuldig weergegeven manuscripten in de *Marx-Engels Gesamtausgabe* van het IMES en zijn voorzien van uitgebreide bibliografische aantekeningen en verklarende noten.

IN DEZE SERIE VERSCHENEN EERDER

Theodor W. Adorno - Minima Moralia
Walter Benjamin - Denkbeelden
Jacques Derrida - Sjabbolet voor Paul Celan
Sigmund Freud - Drie verhandelingen over de theorie van de seksualiteit
Hans-Georg Gadamer - Waarheid en methode
Martin Heidegger - De vraag naar de techniek
Karl Jaspers - Inleiding in de filosofie
Adriaan Koerbagh - Een licht dat schijnt in duistere plaatsen
Karl Mannheim - Het generatieprobleem
Friedrich Nietzsche - De vrolijke wetenschap